

I SCENE

I SCENE

SPONSERET INDHOLD | JV BALSLEV | NOVEMBER 29, 2024

Live Art Danmark – eksistentielle oplevelser, der ryster posen

Den 11. udgave af Live Art for Børn lakker mod enden på Arken Museum for Samtidskunst under temaet *Iscenesatte identiteter i de sociale mediers tidsalder*. I sidste weekend præsenterede internationale kunstnere skønhedsoperationer på en elsket amerikansk børnedukke og sendte os til tælling med en rystende TikTok-livestreaming.

Announce

Store kunstmuseer har tradition for at lægge lokaler til meget andet end udstillinger. De fungerer også som livescene for optrin, der ønsker en alternativ scene eller at skabe nye relationer i tværfæstetiske rammer. Dette gælder ikke mindst dans og performancekunst, der som Live Art Danmark giver folk unikke oplevelser på tværs af generationer.

Kunstmuseerne sonderer som udgangspunkt ikke mellem børne- og voksenkunst, som teatergenren typisk gør. Billedkunst er noget, vi oplever sammen fra børnene sidder på maven i en bæresele. Det samme princip gør sig gældende for Live Art Danmarks festivaler, hvor børn involveres i kunst, der i udgangspunktet ikke er lavet til dem, men som er af så god kvalitet, at det kan ses og debatteres på tværs af generationer.

Raggedy Ann under Live Art for børn på Arken 2024. Foto: Henrik Vestergaard

Skønhedsoperation på børnedukke

Den Los Angeles-baserede, prisvindende performancekunstner Marsian De Lellis arbejder interdisciplinært og aktivistisk med installationer og narrativer. Dukker og modeller indgår ofte for at forstørre og materialisere det, vi er optagede af i vores liv. Der stilles spørgsmål ved fænomener, der fylder, vækker undring eller bliver taget for givet. Og det gøres med kærlighed og masser af humor.

I forestillingen *Raggedy Ann to Real Doll* er det skønhedskirurgi, der er til debat. For enden af Arkens store indgangshall er en operation i fuld gang. Patienten på operationsbordet er den meget populære amerikanske børnedukke, Raggedy Ann, der er ved at få en skønhedsoperation. I dag er det ansigtet, der er underlagt nål og tråd, mens det bliver filmet og streamet til Instagram.

Announce

På metalborde ligger instrumenterne klar, og det skarpe operationslys afslører, at Raggedy Anns mund hænger ved mundvigene

De Lellis og deres assistent, Tim Lagasse, er klædt i fuldt kirurgisk udstyr: Operationskittel, handsker, maske og hovedbeklædning. På metalborde ligger instrumenterne klar, og det skarpe operationslys afslører, at Raggedy Anns mund hænger ved mundvigene. Kirurgen vender sig mod publikum:

"Er det fint sådan? Synes I, munden er god? Eller skal vi ændre noget?"

De Lellis viser os tegningen for operationen. Folk kommenterer og siger, hun måske ikke ser så glad ud. Men hvad synes vi så, der skal ske, vil kirurgen vide. Derefter må børn og voksne selv hoppe i operationstøjet for at assistere holdet på stuen med Raggedy Anns mundvige, så hun kan smile igen.

Raggedy Ann under Live Art for børn på Arken 2024. Foto: Henrik Vestergaard

Samme værk – flere generationer

Nogle kvinder over 60 år kommer forbi og kigger forundret på optrinnet. Vi får en snak om, hvad man forventer, når man kommer på et kunstmuseum. Havde de regnet med at se en performance af en operation, og hvad tænker de om det? De var kommet for at se en af Arkens aktuelle udstillinger, men synes optrinnet er tankevækkende:

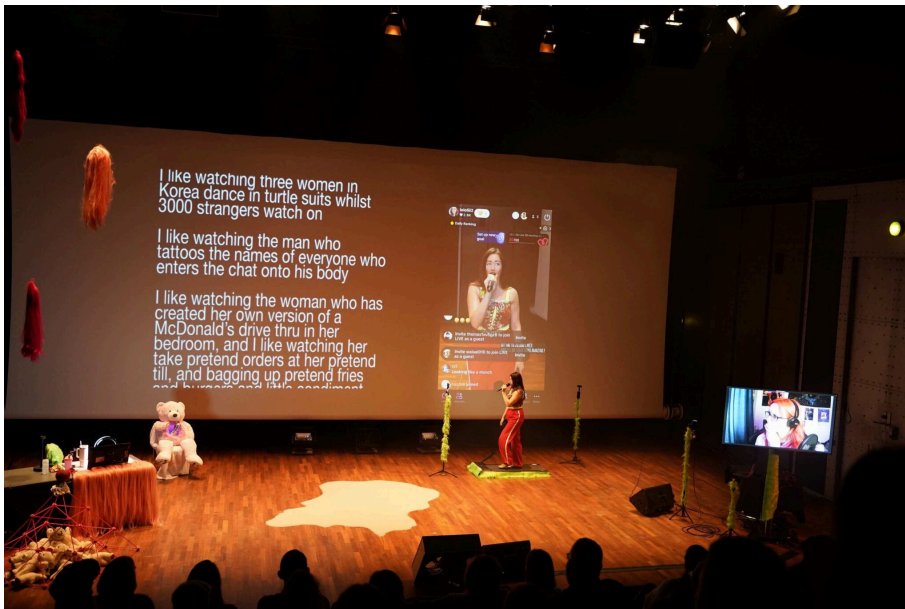
“Tænk, at man helst skal under kniven i dag. Selv unge kvinder får lavet ting.” Kvinden ser rystet ud, og jeg spørger, om hun tænker, det er ironisk og skabt til debat? Hun ånder lettet op og siger: “Ja, det er helt klart ironisk. Det er det selvfølgelig. Men virkeligheden er jo, at man ikke kan få et job efter man er fyldt 50 år. Man må ikke være gammel i dag.” Gruppen går videre med stof til eftertanke.

Tænk, at man helst skal under kniven i dag. Selv unge kvinder får lavet ting

Dagen før fik Raggedy Ann ordnet sine mormorarme, mave og øjenbryn. En museumsgæst brillerede som (måske ægte) kirurg og kunne slå knuder med en pincet. I dag står et barn og assisterer, og performerne jonglerer ubesværet mellem aldre og færdigheder og spørger barnet, om hun selv har en bamse, hvor gammel den er, og hvad den hedder.

Om *Raggedy Ann to Real Doll* skriver Marsian De Lellis på sin hjemmeside:

“Jeg skabte oplevelsen for at dissekere det, der er lige under overfladen af vores kollektive optagethed af fysisk perfektion, men også for at undersøge, hvordan identiteter påvirker hinanden. Vi kopierer, uden at der efterhånden findes en original.”

Fame Hunger under Live Art for børn på Arken 2024. Foto: Henrik Vestergaard

Tæppet væk under os

Netop de sociale medier, med muligheden for selvvisnesættelse, rigdom og berømmelse er til debat i søndagens anden performance *Fame Hunger*. Det er et internationalt hit af performancekunstner Louise Orwin, der siden 2015 har modtaget næsten årlige priser. Hun er kendt for at punktere fordomme med præcision og klarhed i provokerende og politiske analyser af samfundet ud fra et queer synspunkt.

Et internationalt hit af performancekunstner Louise Orwin

I *Fame Hunger* dykker hun ned i TikTok-brugernes verden. En platform, der i 2021 blev den mest brugte App hos Google med over 3 milliarder brugere på verdensplan. I Arkens blackboks er det tydeligt, at de knap 100 fremmødte kom for at opleve showet, og kun få kom tilfældigt forbi.

Før kunstneren ankommer, varmes vi op med beat SoMe popmusik, så de færreste kan sidde stille. Der er storskærm på hele bagscenen og en mindre skærm til højre. Tripods er pakket ind i grønt glimmerstof og står klar med telefoner til streaming. Til venstre står et bord med lyserøde drinks bag et bur fyldt med bamser. Pink og røde parykker hænger fra

loftet.

Fame Hunger under Live Art for Børn på Arken. Foto: Dorte Gramnov Balslev

Louise Orwin entréer med cool attitude i rød Adidas træningsdragt og råber "Hi guys" med højpitchet, sukkersød stemme. Jakken må af, for jo mindre påklædt, jo flere følgere. Medkommenterende regibemærkninger toner frem på skærmen, så vi får fat i ironien, der bidrager til debatten om, hvorvidt performancekunst overhovedet kan konkurrere i en digital tidsalder?

Fake but real

Forestillingen er en online streaming, der projekteres på storskærmen med likes og kommentarer. Orwins røde læber og sukkersøde smil sender kys og hysteriske grin ud i æteren, mens hun hopper op og ned og spiser is, slikkepind og en agurk: "Send me some love guys!" Målet er 20.000 likes, så vil hun gøre noget "amazing."

Fame Hunger, Louise Orwin med Jaxon Valentine online under Live Art for børn på Arken 2024. Foto: Henrik Vestergaard

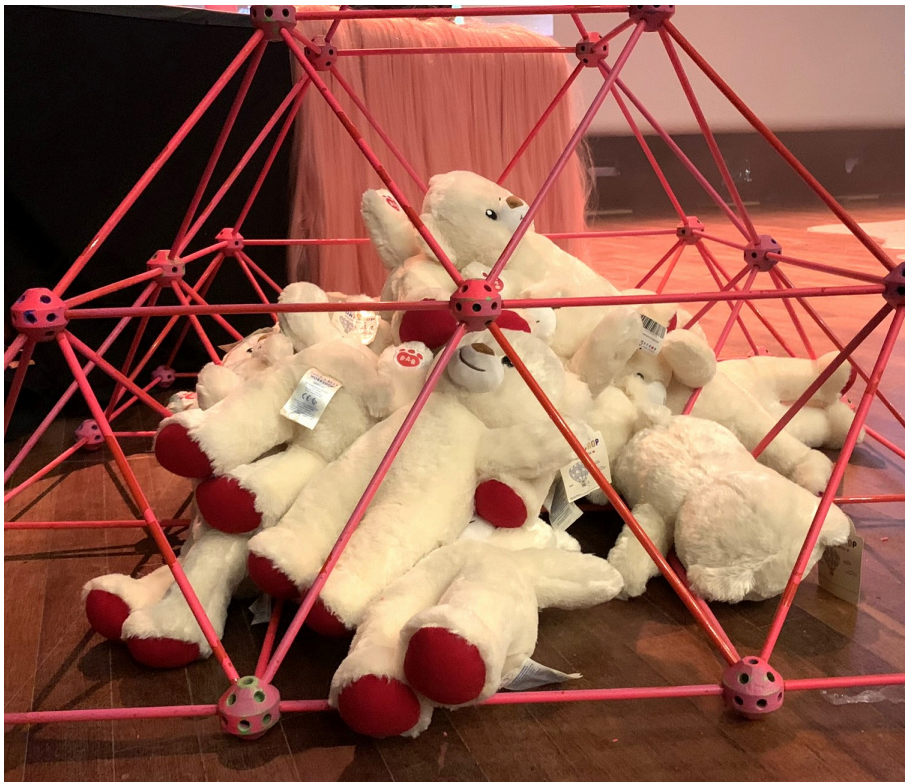
Det er vigtigt at undgå "shadowing," som er TikToks mulighed for at skjule indholdet i en form for censur. Men med sig på en mindre skærm er Orwins mentor, den 21-årige "chromically online" TikToker, Jaxon Valentine. Hun har fået 80.000 følgere på fem år, mens Orwin selv har 4.000.

De har lavet over 40 shows sammen, og Orwins værk undersøger med skræmmende intensitet og sårbarhed, hvad der skal til for at smigre algoritmerne til at kaste lidt kærlighed af sig: "Be cute like a child, not sexual. And don't make performance art," har hun erfaret.

Digitale misbrug

"Folk fanges ind, fordi, de er ensomme," mener Jaxon. Endnu en TikToker dukker op på skærmen, og salen råber "Hi Arthur!" Han tjener hurtigt 5.000 pund på en måned uden at gøre sig umage. Orwin undrer sig over, hvad det bidrager med i verden. Spilder vi vores liv, til vi dør? "Are we looking for hope?" Meningsløsheden buldrer derud af i tekst og digitale TikTok-klip.

Orwin tegner et rystende billede af fremtiden for os, for oplevelsesøkonomi og for kunst, så vi efterlades fuldstændig afmonterede. Hun holder tit to fingre mod tindingen: "It feels like being in an abusive relationship." I dag når hun ikke op på 20.000 likes, men vi får alligevel "the amazing thing" som et sidste nådestød.

Cuteness i ramme fra Fame Hungst, Live Art for Børn på Arken. Foto: Dorte Grannov Balslev

Performancekunst og So-Me

Performancekunsten omfavner de medier, der er i vores samtid, og bruger dem til at holde det famøse spejl op for os. Det er både skræmmende og dystopiske billeder af en menneskehed til fals for tiltagende hule værdier, men også et glimt af, at vi godt ved, det er en virkelighedsflugt, vi ikke skal tage alt for alvorligt. Vi holder "brainbreaks" midt i virtuelle informationsstrømme, fordi vi knap nok længere ved, hvordan man slukker for sit device.

Det digitale hav af underholdning og selvscenesættelse er evigt tilgængeligt, og mange unge har flere følgere end de fleste kunstinstitutioner. Kunstens rolle overfor børn og unge har derfor ændret sig markant de seneste år, hvor vi før kunne tilbyde en udtryksform, ligger den nu i deres egne hænder.

Kunstens rolle overfor børn og unge har derfor ændret sig markant de seneste år

Det er derfor blevet endnu vigtigere at skabe rum for refleksioner mellem børn og voksne og debattere tilværelsen. Live Art Danmark har gennem 20 år arbejdet med performancekunst både for, med og af børn, hvor det interaktive møde er i centrum.

Deres erfaring er, at performancekunst kan åbne for refleksioner mellem generationer, der bidrager til at gøre børn kloge på verden fremfor på en bestemt kunstform. Børn ses ikke som en særlig kategori, men som mennesker, der er ved at tilegne sig regler til at begå sig i forskellige sammenhænge.

Live Art for børn på Arken 2024. Foto: Henrik Vestergaard

Performancekunsten er ikke død

De debatskabende værker, som børn og voksne kan opleve sammen, sætter fokus på selve rejsen og den undersøgelse, kunstnerne tager børnene med på. I De Lellis operationsstue blev relationen hurtigt etableret mellem barnets egne referencer og den konkrete opgave. Alle børn leger læge på et tidspunkt, men de behøver ikke forstå underteksten om skønhedsindustrien eller debatten om naturlig aldring.

Performancekunst kan åbne for refleksioner mellem generationer

Værdien er, at den enkelte selv finder sine svar eller bliver ved med at spørge. Mens Orwins værk var en potentiel, eksistentiel krise for voksne, gæbte nogle få medfølgende børn afslappet med hovedet lænet mod deres forældre. En antidot, der gav latter og samhørighed i salen. Større børn talte stille med deres voksne undervejs for at afstemme deres oplevelser.

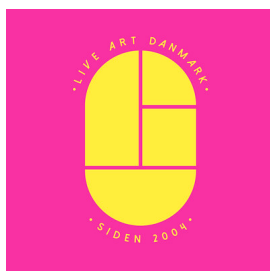
Arkens væg udenfor. Foto: Dorte Grannov Balslev

Performancekunsten er ikke på vej i respirator overfor de sociale mediers succesfulde, men glatte selvscenestættelse. Den er derimod en sprællevende, vigtig og debatskabende aktør, der tilbyder både børn og voksne at reflektere kritisk over en tiltagende kompleks verden.

Live Art Danmark er selv med 20 år på bagen måske vigtigere end nogensinde med deres unikke involverende tilgange og store erfaring i at kuratere international, debatskabende kunst på steder, hvor forskellige mennesker har deres gang. Her er stof til nye indsigter.

Festivalen Live Art for Børn 2024 er støttet af Augustinus fonden og Statens Kunstfond.

LÆS OGSÅ: [Skab dig! Live Art for børn har fokus på identitet](#)

Artiklen er udgivet i et mediesamarbejde med Live Art Danmark med fuld redaktionel frihed for ISCENE.

